

Українська Греко-Католицька Парафія Св. Йосифа Обручника St. Joseph the Betrothed Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland, Chicago, IL 60656
www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com
Office: 773-625-4805 Fax: 773-887-5000

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk - Pastor

Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor

Rev. Deacon Marko Krutiak

THE SPIRITUAL LADDER

Fr. Tom Glynn

“Hearing the voice of the Gospel of the Lord, O Holy Father John... You have cried out to all: “Love God, and you shall find eternal grace... set nothing higher in life than His love”.

Sitting out in the wasteland of the Egyptian desert and at the foot of Mount Sinai is St. Catherine’s Monastery. It is the oldest existing monastery in the Christian world. Back in the sixth century an abbot of the monastery wrote a book. His name was John and the name of the book was “The Ladder of Divine Ascent”. This book is one of the great classics of the Eastern Churches. Ladder in Greek is Climacus, and that is the name given to this man—John “Climacus”. The fourth Sunday of Lent is dedicated to his memory; throughout monasteries and convents of the Eastern Churches this book is read aloud during the Lenten season. Bishop Callistos Ware wrote that “with the exception of the Bible and our service books, there is no work in Eastern Christianity that has been studied, copied, and translated more than the Ladder of Divine Ascent”.

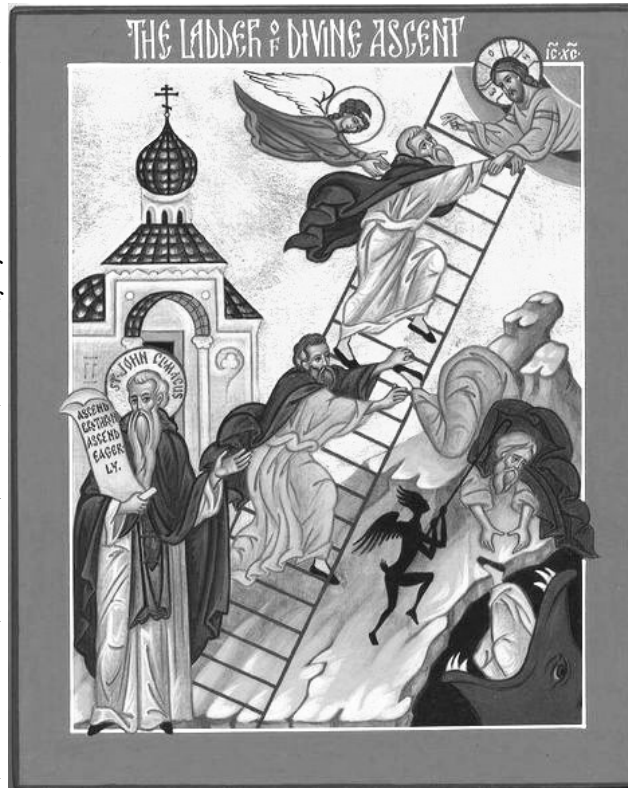
St. John based his book on the image of a ladder stretching from earth to heaven. This image is taken from the dream-vision of Jacob in the book of Genesis. John’s ladder has thirty rungs, one for each year of the hidden life of Jesus. It is a handbook of spiritual growth.

We have an icon of St. John Climacus on the tetrapod today. It shows people making their precarious journey up the ladder. Some are not making it and falling off. At the top of the ladder is the image of Christ, the goal of our life. Does this sixth century monk of the desert have something to say to us today? I think so. None of us

ДУХОВНЕ СХОДЖЕННЯ

о. Тома Глінн

“Почувши голос Євангелія Господнього, о святий отче Іоане... ти благов усіх: «Любть Бога і буде вам вічна благодать... нічого не може бути у житті вище, ніж Його любов».

На покинутій землі Єгипетської пустелі, біля підніжжя гори Синай, розташований монастир святої Катерини. Це найстаріший існуючий монастир християнського світу. Дуже давно, у VI столітті абат цього монастиря написав книжку. Він називався Іоан, а книжка була під заголовком «Ліствиця божественного сходження». Ця книга – це чудовий класичний твір, що має прямий стосунок до східних церков. Грецькою «драбина» - клімакус (укр. ліствиця), тому й прізвисько, яке дали чоловікові, було «Іоан Ліствичник». Під час четвертої неділі посту ми вшановуємо пам’ять цього чоловіка; у всіх монастирях, які належать східним церквам, перечитують цю книжку вголос. Єпископ Каллісто колись писав, що «за винятком Біблії та кількох служебних книг, мабуть, найбільш вивченим, перекладеним, перевиданим є твір «Ліствиця божественного сходження».

Святий Іоан проілюстрував свою оповідь іконою, на якій зображена драбина, що простягається від землі до неба. Це зображення взяте з Книги Буття, в якій йдеться про сон-марення Якова. Драбина Іоана має 30 щаблів, кожен щабель – це рік життя Ісуса Христа. Це своєрідний посібник духовного зростання.

Ікона св. Іоана Ліствичника зображає людей, що йдуть у ризиковану подорож вгору по драбині. Деяким це не вдається і вони падають з неї. На верху драбини бачимо зображення Христа, що є змістом нашого життя. Чи у монаха-пустельника, який жив у VI

in our parish are called to live on mountaintops or in deserts. We are a community of people struggling to make our way through life - housewives, widows and grandmothers, people going to work everyday.

According to St. John, the goal of our lives, the goal which the Ladder will lead us, is to live a "Christocentric" life. We are called to live lives that imitate and resemble Him in His divine love. The icon shows St. John at the bottom of the ladder, with arm pointing to Jesus Who is shown ready to receive all who ascend to Him. There is a clear message to us of the necessity to fixing our eyes on Jesus as we make our way through life.

There are lessons in this book for us. The original book is tough to read. Many, I include myself; find it a bit ponderous to go through. I would like to suggest to you a book called "Ascending the Heights", a layman's guide to the Ladder of Divine Ascent. It is written by Fr. John Mack.

A look at the table of contents of Ascending the Heights gives us some idea of things for us to work on during this Lenten season. For example, Step Two is titled: Holding All Things With Open Hands. The chapter deals with freeing ourselves from a selfish possessiveness to things. We are surrounded by a superabundance of advertisements, which tell us about things which, we are supposed to "need" in order to live happy and full lives. Steps 16 and 17 are titled: Letting Go of Things That Hold Us. Are there things in our lives we could do well without? Does our lifestyle need slimming down? Do our credit cards tell us that we are living beyond our means?

Steps 10 and 11 have the Title: Learning to Keep Our Mouths Shut. The importance of this lessons calls for two chapters. Now here is something to really think about in our lives! The chapters deal with gossip and criticism and bad-mouthing others. A vice that so easily can creep into our conversations, how much trouble our mouths can get us into! Have you ever had to say: "If only I had kept quiet?" St. John quotes many things from St. James' Epistle. Chapter three of this epistle are on "The power of the Tongue". He says that with our tongue "*we bless the Lord and with it we curse human beings who are made in the image of God. From the same mouth come blessings and cursing*" (Chapter 3:9).

Step 10 is Controlling Our Eating Habits. St. John writes: "Victory over eating too much is a brave victory indeed".

The book ends with the words: "After all has been said, there remains faith, hope, and love. The greatest is love since that is the very name of God Himself." These are some thoughts for this Lenten season from a book that is really worth reading and meditating.

столітті, є що нам сказати сьогодні? Гадаю, так. Жоден з нас у парафії не мусить жити на вершинах гір чи пустелях. Ми – спільнота людей, які намагаються знайти свою дорогу у житті – домогосподарки, вдови, бабусі, працюючі люди.

Як каже св. Іоан, наша мета — прожити Христocентричне життя. Він закликає нас жити життям, що наслідує і нагадує Христа у Його у божественній любові. Ікона зображає св. Іоана внизу драбини з рукою, що вказує на Ісуса, який готовий прийняти тих, хто йде до нього. Тут для нас є чітке повідомлення, що під час нашої земної подорожі ми маємо звернути наш погляд до Ісуса.

У цій книзі є наука для кожного. Проте зауважу, що оригінал не так легко читати. Багатьом, включно зі мною, «Ліствиця» здається важкою для читання. Я б краще запропонував вам книгу під назвою «Піднімаючись до висот», такий собі мирянський варіант «Ліствиці». Її автором є отець Джон Мак.

Якщо ж кинемо оком на зміст книжки «Піднімаючись до висот», зрозуміємо над чим нам ще треба працювати у часі цього Посту. Наприклад, під пунктом 2 читаємо: Тримаючи все відкритими руками. У цій частині говориться про те, що ми повинні звільнити себе від власницької пристрасті до речей. Нас оточує надмір реклами, яка розповідає нам про безліч «необхідних» речей, що зроблять наше життя повним і щасливим.

Пункти 16 і 17 йдуть під заголовком: Відпустити речі, які нас тримають. Чи є щось у цьому житті, без чого ми можемо обійтися? Чи той спосіб життя, який ми маємо, веде нас донизу? Хіба наші кредитні картки не свідчать про нас як про марнотратників?

Пункт 10 і 11 мають заголовок: Вчитися мовчати. І нам справді варто задуматися над мовчанням у нашому житті! Як бачите, дві частини книги присвячені цій темі, а саме пліткуванню, критикуванню і обмовлянню. Це наша слабкість, яка так легко проникає в розмову, після чого ми дивуємося, які проблеми нам можуть принести наші балакучі роти. Хіба ніколи вам не доводилося казати: «І хто мене тягнув за язик?». Святий Іоан багато цитує з Послання Якова, третя частина якого говорить про «Владу язика». Він каже, що «*ним-бо благословляємо Бога і Батька, і ним же проклинаємо людей, утворених за подобою Божою. Із тих самих уст виходить благословення і прокляття. Не мусить, браття мої, так бути*». (Частина 3:9).

Пункт 10 говорить про контроль над нашими звичками споживання їжі. Святий Іоан пише, що «перемога над надмірним споживанням є сміливою перемогою».

Книга закінчується словами: «Після всього сказаного, все ж залишається віра, надія і любов. Найважливішою чеснотою серед них є любов, тому що вона є саме ім'я Господа нашого». У цій книзі є багато інших цікавих думок, які варто прочитати і над якими я би радив подумати під час нашої Великопосної подорожі.

LET US COME BOLDLY TO THE THRONE OF GRACE

Fr. Tom Glynn

*“Let us come boldly to the throne of grace for help in time of need”
(Hebrews 4:16)*

We have arrived at the midpoint of the Great Fast. Today, the end of this forty-day journey is being pointed out to us. Coming into church, you will see the cross decorated with flowers and set up for special veneration.

The Byzantine Rite loves to dwell on paradoxes, surprise endings, and the meeting of opposites in its prayers and meditations. We see this today: the cross is a symbol of a gruesome type of execution and it becomes a trophy of victory over pain and suffering. A tree planted in the middle of Eden was a source of alienation from God and the source of death – the Tree of the Cross, planted on Calvary, becomes a source of Redemption and new life. We sing of *“trampling by death – and for those in the graves – giving life”*. “We mortals died through eating the fruit of a tree. Through the Tree of Your Cross we are restored to life.” (Morning Prayer of the Third Lenten Sunday).

On this Lenten Sunday, the Morning Prayer service is filled with Easter Hymns! *“Today is the Day of Resurrection! Let us be joyful! Christ has made us pass from death to life! Let us sing songs of victory for Christ has risen from the dead!* These Easter songs were also sung as we began Lent at Forgiveness Vespers. This is to keep our hearts and minds fixed on Easter joy even as we go through the Lenten Fast.

Discouragement and disinterest may appear in our Lenten journey. The Cross of Christ is planted in church to strengthen us to continue on.

The first reading today is from Hebrews 4:14-5:6. It is not a letter as the other epistles, but a sermon preached to an audience, which had experienced the loss of property and friends. This was their cost of discipleship with Christ. They were tempted to lose hope and to seek something more stable in their lives than

that offered by a crucified Messiah. We ourselves may have experienced the loss of loved ones, or felt desperation and fear. The Preacher of Hebrews, in his sermon, encourages his audience and us as we trudge through Lent to keep our eyes on Christ.

The Preacher in today’s reading tells us of a compassionate Jesus, Who is *“able to sympathize with our weaknesses, and was tested in every way as we are yet he was without sin”* (Hebrews 4: 13). He reminds us that we have a Christ *“Who offered prayer and loud cries and tears for us”*. And so today we are invited to approach to “the throne of grace for help in time of need” (Hebrews 4: 6). The Cross of execution has become His throne of grace for us.

The Gospel today is from Mark 8:34-9:1. There is a cost of being a disciple of Jesus. The reading has no pretty, pious words. Jesus tells us that if we take this business of being a Christian seriously there are conditions: 1) deny oneself, 2) take up one’s cross, 3) follow after Jesus.

This is not a call to reject oneself. Self-hatred is not the way to Jesus. It is a denial of that “gimme” grabbing, “me-first” grasping part of our life that so it entangles us and hinders our spiritual growth.

Mark gives us a picture of discipleship in his 15th chapter. *“They press Simon, a Cyrenian, to carry the*

ТОЖ РУШАЙМО ВПЕВНЕНО ДО БОЖОГО ПРЕСТОЛУ БЛАГОДАТІ

о. Тома Глінн

*“Тож рушаймо впевнено до Божого престолу благодаті, щоб здобути підтримку в тяжкі часи нашої скрути”
(Послання до Євреїв 4:16)*

Ось ми з вами і наблизилися до середини Великого Посту. Сьогоднішній день нагадує нам про швидке наближення кінця цієї сорокаденної подорожі. Коли ви прийдете до церкви, то побачите хрест, прикрашений квітами і приготований до особливого шанування.

У Візантійському обряді часто трапляються парадокси, несподівані закінчення і зустріч протилежностей у молитвах і медитаціях. Власне сьогодні ми це можемо бачити: хрест є символом жахливої страти і водночас знаком перемоги над болем і стражданнями. З одного боку, дерево, вирощене посередині Едемського Саду, було джерелом відчуження від Бога і джерелом смерті; з іншого - дерево Хреста, вирощене на Голгофі, стає джерелом спокути і нового життя. Ми співаємо: *Смертю смерть подолав і тим, що в гробах життя дарував!* Ми, смертні, помираємо бо спожили плід забороненого дерева, а з дерева Хреста ми відновлюємося до життя. (ранішня молитва третьої неділі Посту).

Цієї неділі Посту вранішня молитва наповнена Великодніми піснями. *Сьогодні Воскресіння день! Возрадуємся! Христос перейшов від смерті до життя! Співаймо пісню перемоги, бо Христос воскрес із мертвих!* Ці пасхальні гімни співалися під час Вечірньої чину Прощення, коли ми починали піст. Їх співають для того, щоб наші серця і думки були зосереджені на Великодній радості навіть під час Посту.

Під час нашої Великопосної подорожі можуть траплятися моменти збентеженості і байдужості. Тому у церкві «висаджують дерево Хреста», щоб далі впевнено продовжувати цю довгу мандрівку.

Сьогодні нашим першим читанням є Послання до Євреїв 4:14-5:6. Воно написане не у формі листа як інші послання, а є радше проповіддю, що виголошується для тих, хто колись пережив втрату друзів і матеріальних цінностей. Це була та ціна, яку вони заплатили за те, що пішли за Христом. Їх спокушали втратити надію і шукати чогось більш стабільного у житті, ніж те, що пропонував розп’ятий Месія. Ми самі, напевно, вже колись пережили втрату наших найдорожчих людей, або відчували розпач і страх. Проповідник Євреїв у своїй проповіді заохочує свою аудиторію і нас сьогодні звернути свій погляд і серце до Христа, у той час як ми втомлено мандруємо довгою дорогою Посту.

Проповідник з сьогоднішнього послання розказує нам про Співчутливого Христа, бо *«Христос, наш Первосвященик, здатний співчувати нашим слабкостям, бо, пройшовши через усі випробування, через які й нам доводиться йти, жодного разу не зрішив»* (Послання до Євреїв 4:15). Він нагадує нам, що ми маємо Христа, *«який дарував нам молитву, голосний плач і сльози за нами»*. І отже сьогодні, нас запрошують наблизитися до *«Божого престолу Благодаті, щоб здобути милість і підтримку в тяжкі часи нашої скрути»*. Хрест, що приніс смерть, став Його престолом благодаті для нас.

9:1. Те, що ми є учнями Христа, має свою ціну. У посланні немає гарних чи набожних слів. Христос

cross.” The picture of this man, the cross on his shoulders, walking in the bloodstained footsteps of Jesus, is what the call to discipleship means. This is our life’s calling.

“*Seeing the precious Cross of Christ placed before us today, let us venerate it and rejoice in faith. With love let us greet the Lord Who by His own free will was crucified upon it, asking Him to make us worthy to adore His holy Passion and to reach the day of Resurrection free of all blame*” (hymn, Morning Prayer of Third Sunday of Lent).

This week of the Fast: On Wednesday we pass the midpoint of the Great fast. During this week we venerate the Cross, which stands at the center of our salvation. Perhaps this week you could decorate a crucifix at home with flowers and place it in a place of honor.

Tuesday: There is a reading appointed to be read at mid-day. It is taken from the Prophet Isaiah 25:1-9. Its theme is a celebration of life! It proclaims an end to mourning and sadness over death-our death and that of our loved ones. A time is coming when, with God’s tender presence, “He will wipe away every tear from their eyes” (Revelation 21:4). Here are a few lines from that reading, read the whole section yourselves.

“You (God) are a refuge for the poor, a refuge to the needy in distress – You are refreshment for those who thirst... You will destroy death forever. The Lord God will destroy death forever! The Lord God will wipe away tears from all faces... let us rejoice and be glad that He has saved us” (from Isaiah 25).

нам каже, що якщо ми серйозно ставимося до того, що ми є християнами, ми маємо виконати такі умови: 1) зречтися себе; 2) взяти на себе свій хрест; 3) слідувати за Христом. Не сприймайте це як заклик відмовитися від себе. Самоненависть – це не дорога до Христа. Ісус Христос має на увазі заперечення усіх матеріальних «щяцьок», ненаситно-загарбницького «я», яке збиває нас з дороги і перешкоджає нам духовно рости. Апостол Марко змальовує нам Христе учнівство у 15-ій частині: «Вони змушують Симона з Кирени не-

сти Хрест». Картина, де цей чоловік з хрестом на плечах іде за Ісусовим закривавленим слідом і є, насправді, зміст Христового «апостольства». Це є наш життєвий поклик.

«*Бачачи перед собою сьогодні чесний Хрест Христов, поклонітесь, побожно звеселітесь, цілуючи його з любов’ю; просімо розір’ятого на ньому Господа, щоб сподобив усіх нас чесному Хресту поклонитись і неосудно досягти воскресіння*» (Пісня 9, Тріоді ранішньої 3 неділі Посту)

У середу цього тижня ми минаємо середину Великого Посту. Під час нього ми вшановуємо Хрест, який стоїть в центрі на дорозі нашого спасіння. Було б непогано, якщо цього тижня ви би змогли прикрасити квітами свої посвячені хрести і поставити їх на видному місці вдома.

У вівторок цього тижня Великого Посту, будемо вдень читати Євангеліє від Ісаї (25:1-9). Головна його тема – святкування життя! Воно проголошує кінець туги і смутку над смертю – нашої смерті і тих, кого ми любимо. Вже йде той час, коли з Божою присутністю “Він утре всі сльози з віч” (Об’явлення 21:4). Ось кілька рядків з цього читання (увесь уривок ви зможете прочитати пізніше).

“Адже Ти став для всякого впокороного міста помічником, — охороною для тих, які підупали духом через нужду, Ти визволиш їх від злих людей — охорона спраглих і дух ображених людей. Смерть поглинула сильних, і знову Бог забрав усяку сльозу з кожного обличчя” (Ісаїя 25).

REFLECTIONS ON FR. MYRON PANCHUK'S: VISION AND CHALLENGE

By Matthew Kenenitz

There are many blessings that come to us during our lives. Sometimes, we recognize these blessings; other times, we do not realize them until they are gone. Fr. Myron Panchuk is a priest who accomplished a lot living out his priestly vocation; he touched thousands of lives, and he constantly made it his mission to offer pastoral, spiritual, financial, emotional, and physical support whenever and however he could. The last project he worked on is the *Quo Vadis* series that he was writing for our parish bulletin, and I find it necessary to conclude his thoughts, his vision, and his challenge for our Saint Joseph the Betrothed Ukrainian-Greek Catholic Church.

Fr. Myron was inspired by our parish community. He felt an energy, a presence here that he did not feel in other places. Every Sunday, he was constantly in awe at the amount of people that would come to our church to gather with their pastor, family, and friends to encounter our Lord in the Holy Mysteries of Repentance and the Eucharist. He was amazed at the leadership, community building, and fellowship opportunities that functions such as Uketoberfest, the several church choirs, the various youth programs and activities, the brotherhood and sisterhood, and the liturgical services themselves offered everyone who came to our community. But, as he constantly reminded me, *"There's gotta be more..."*

Most people do not know this, but Fr. Myron is the reason why I am an active member of Saint Joseph parish. I moved here from Pennsylvania six years ago, and he was the first person I met, through my very close friends Yaroslav and Justina Lewycky from Philadelphia. They were here for a funeral in Ukrainian Village, and when we met for dinner, the very first thing they said to me was "You have to meet Fr. Panchuk. Come to Divine Liturgy with us at Saint Joseph on Sunday." They wanted to hear Fr. Myron preach at the 9:30 Divine Liturgy; Yarko grew up in Ukrainian Village, and he grew up in Saint Nicholas Cathedral, but even coming all the way from Philadelphia, it was important to them to hear Fr. Myron's sermon.

To be honest, I did not understand a word of Ukrainian, and Justina was translating parts for me as Fr. Myron was preaching. However, I do remember exactly what he was preaching about. He spoke to the faithful about crossroads in our lives. It was around the time of Ukrainian Independence, and his message was simple: even in our darkest hour, our Lord is there for us. Using the context of the Ukrainian people, Fr. Myron spoke about how our people have a unique way of banding together in time of need, of standing up for what is right, and, most importantly, of turning their cares, worries, and decisions over to God.

In thinking about the *Quo Vadis* series and Fr. Myron's thoughts and challenges for our Saint Joseph community, I find it divinely providential that these were the first words I heard him speak and that his final messages to our parish community were leading up to this very same message. One thing I know beyond a shadow of a doubt is that Fr. Myron loved and respected our church community; he recognized the spiritual potential that it offered, and he strongly believed in the pastoral leadership that we are blessed to have.

In one of my last conversations with him, he came up to me and asked me *"Why do people go to Disneyland?"* As he often picked my brain about theology, philosophy, and literature, I found this to be a rather odd question. His purpose in asking the question was because Disneyland's slogan

о. МИРОН ПАНЧУК:

ЙОГО БАЧЕННЯ РОЗВИТКУ І ВИКЛИКІВ ДЛЯ НАШОЇ ГРОМАДИ

Матвій Кененіц

Упродовж нашого життя ми отримуємо від Бога багато ласк. Деколи ми їх можемо розпізнати, а деколи – не розгледимо, аж поки не втратимо. о. Мирон був священиком, який багато встиг зробити, виконуючи своє священиче покликання; він торкнувся сердець тисяч людей, зробивши постійну допомогу іншим місією свого життя – надавав душпастирську, духовну, фінансову, емоційну, і фізичну підтримку, як і коли міг. Серія статей QUO VADIS, які він писав для нашого церковного Вісника, була його останнім проектом, тому я вважаю обов'язком підсумувати його думки щодо розвитку і викликів, які постають перед церквою св. Йосифа Обручника.

Наша церковна спільнота надихала о. Мирона. Тут він відчував енергію і присутність, чого він не відчував ніде інше. Щонеділі він з трепетом дивився на ту кількість людей, яка приходила до церкви, щоб разом з парохом, родиною і друзями зустрітися з Господом у Святых Тайнах сповіді і причастя. Його захоплював той дух лідерства, спільнототворення, співпраці, які панують у наших церковних хорах, численних молодіжних гуртках, братстві, сестринстві, і які ми найкраще можемо побачити під час Юктоберфесту. Він захоплювався красою наших богослужень, але завжди казав мені: *"Має бути ще щось..."*

Більшість людей не знає, що я є тут і є активним членом парафії св. Йосифа завдяки о. Мирону. Я переїхав сюди з Пенсильванії шість років тому, і він був першою людиною, яку я зустрів через спільних близьких друзів – Ярослава і Юстину Левицьких з Філадельфії. Вони приїхали до Українського Села на похорон і найперше, що вони мені сказали, коли ми сиділи за вечерею: "Ти маєш познайомитися з о. Мироном Панчуком. Прийди на Літургію до св. Йосифа в неділю". Вони хотіли почути його проповідь о 9:30, адже Ярко виріс в Українському Селі при Катедрі св. Миколая і, незважаючи на далеку дорогу до Філадельфії, вони такі не хотіли пропустити проповідь о. Мирона.

Якщо бути відвертим, я ні слова не розумів українською, але Юстина частково перекладала мені проповідь. Утім, я добре пам'ятаю, про що він говорив тоді. Він роздумував над нашими життєвими шляхами. Це було приурочено до свята Незалежності України і його думка була чітка: навіть в найтемнішу годину, Господь є завжди з нами. У контексті української історії о. Мирон розповідав, як наші люди знаходять унікальні шляхи об'єднання у часи скрути, як повстають за правду і найважливіше – як завжди звертаються зі своїми проханнями, тривогами і питаннями до Бога.

Щодо серії QUO VADIS і думок о. Мирона про виклики для нашої спільноти св. Йосифа, мені здаються Божим провидінням ті перші слова, які я почув від нього, і які були в його останньому посланні до нашої громади. Без тіні сумніву я можу заявити, що о. Мирон любив і поважав нашу церковну громаду; він усвідомлював увесь духовний потенціал, який вона містить в собі і дуже вірив у наших лідерів-душпастирів.

Підійшовши до мене, в одній з останніх розмов, він раптом спитав: "Чому люди їздять до Диснейленду?" Він любив випробувати мій мозок богословськими, філософськими чи літературознавчими питаннями, тому я був трохи заскочений. Його запитання було породжене слоганом Диснейленду "Найщасливіше місце на землі". Після того, о. Мирон почав розбирати цей слоган на частини і припасовувати його до нашої церкви: що це значить і найголовніше – що це має означати для нас?

their fast-paced, frustrating, daislogan is “The Happiest Place on Earth.” He then began to dissect this slogan and related it to our Church, what it is, and, most importantly, what it is supposed to be. You see, people venture to Disneyland, they go through the expense of plane tickets, hotel rooms, park admissions, meals, and so on because Disneyland is, well, Disneyland. There’s something there; there’s an attraction that reaches into the human spirit that draws people there. For all intents and purposes, Disneyland need not advertise, for it has what people are looking for in order to escape their fast-paced, frustrating, daily lives.

In the very last sermon he delivered at our church, he spoke about the amount of time we spend in our cars. He said “we spend hours upon hours sitting our cars, without even thinking about it...sitting in traffic, travelling for work, travelling for family...yet we begrudge our Lord that very same time to sit and pray in His temple.” This was his connecting point to Disneyland. His thought was that our Church needs to become like a Disneyland—not that we need to put a Tilt-a-Whirl or roller coaster in the parking lot—we need to be a place of refuge for those looking to leave their earthly cares at the door, those who seek sanctuary in God’s holy house.

In order to be this, there are several things we must consider. Firstly, we must ask ourselves, and this being the time of the Great Fast, it is the perfect time for this reflection, “Do we act as Christians?” Are we welcoming to strangers? Do we invite people to pray with us? Do we treat our church as an obligation as opposed to a place where we want to be? Do we actively participate in services, singing, praying, lighting candles, venerating icons? Do we attempt to grow in our faith or do we merely satisfy ourselves with a second-grade catechism? At Disneyland, people are consumed with exploring, experiencing, and learning as much of the park as they can in the time that they are there. They walk and roam from sunrise to sunset in order to take everything in. Do we, as baptized Ukrainian-Greek Catholics, take this same approach to our faith?

Secondly, our physical church environment should serve to entice our human senses in a positive way so as to put us into contact with the spiritual Reality that is our Lord. This is why things such as aromatic incense is important, to call to our minds the present of our Lord; this is why singing should be done with prayer, emotion, and without error, to put us into the midst of the angelic ranks that sing eternally at our Lord’s throne; this is why we light candles and venerate icons, to physically touch and experience the meaningful nature of our prayers and to put forth the light of Christ in our lives and to greet the saints as we would a relative or friend; this is why we receive the Eucharist, to taste and see how truly good our Lord is; and this is why our church building should be covered with icons, or as Fr. Myron said, “*from floor to ceiling, from wall to wall, every crevice and every cranny of this church should be filled with icons,*” so that we can see the reflection of heaven on earth, to experience God’s Kingdom and to lose ourselves and our earthly nature in the awesomeness with which God surrounds Himself, and to remind us that we are indeed part of something bigger than ourselves.

Thirdly, and finally, we must offer and pray in their entirety the services that our Church offers so that the faithful may experience the fullness and richness of what these services provide. Our Church is a Church where people need to be drawn into the services. Some people claim they need books, others claim the services themselves are too long, some say that there are no services offered in the language that they desire, and still some others will say that services are offered at times too inconvenient for them. As Fr. Myron prepared his weekly message both in writing for the bulletin and

Люди їздять до Диснейленду, витрачають купу грошей на авіаквитки, готелі, вхід до парків розваг, ресторани і т.д., тому що Диснейленд, це зрештою, є Диснейленд. Є у ньому щось; є та принада, атракція, що западає в людську душу і привертає стільки людей. Фактично, Диснейленду не потрібна реклама, адже він має те, що людям потрібно, щоб втекти від цього божевільно-шаленого темпу щоденного життя.

У своїй останній проповіді у церкві він говорив про час, який ми проводимо в нашому авті. Він сказав “ми проводимо години, сидячи в автах, навіть не усвідомлюємо цього... сидимо в корках, їдучи на роботу, до родини... і в той же час нарікаємо на Господа, що нам треба багато часу сидіти в Його храмі і молитися”. Власне це була його прив’язка до Диснейленду. Він хотів, щоб наша церква стала як Диснейленд, не в сенсі встановлення атракціонів на нашій парковці, а в сенсі створення прихистку для тих, хто хоче залишити свої земні турботи за дверима, тих, хто шукає святилище в Божому Домі.

Для того, щоб стати таким місцем, нам потрібно роздумати на кількома важливими речами.

Насамперед, нам треба запитати себе, особливо в цей час Великого Посту, що є чудовою нагодою для роздумів: “Чи ми чинимо як християни? Чи запрошуємо потребуючих? Чи запрошуємо інших до спільної молитви? Чи церква для нас повинність радше ніж місце, куди ми хочемо приходити? Чи ми активно беремо участь у богослуженнях, співаємо, молимося, запалюємо свічки, шануємо ікони? Чи хоча б намагаємося зростати у вірі чи задовольняємося знаннями катехизму на рівні другокласника?” У Диснейленді люди стають цілковито захоплені бажанням досліджувати, здобувати досвід, дізнатися про парк розваг якнайбільше, поки вони там є. Вони ходять і тиняються там від сходу до заходу сонця, аби спробувати все. Чи ми, хрещені греко-католиками, маємо такий самий підхід до нашої віри?

По-друге, наш фізичний церковний простір має спокушати наші людські відчуття у позитивному значенні цього слова, щоб ми відчули зв’язок з нашою духовною Реальністю, тобто Господом. Ось чому аромат кадила є такий важливий, щоб звернути наші душі і серця до Бога; ось чому спів має бути емоційним, бездоганним і відбуватися разом з молитвою, щоб ми відчули себе посеред ангельських хорів, які вічно славлять трон Господа нашого; ось чому ми запалюємо свічки, і шануємо ікони, щоб могли фізично доторкнутися і усвідомити значення наших молитов і запалити світло Христа у нашому житті і привітати святих, як рідних чи друзів; ось чому ми приймаємо св. Причастя, щоб поспробувати, який добрий наш Господь; і ось чому стіни нашої церкви мають бути розписані іконами, як говорив о. Мирон “від підлоги до стелі, від стіни до стіни, кожна щілина і тріщина нашої церкви має бути розписана іконами”, щоб ми могли побачити відображення неба на землі, відчути Царство Боже і поринути у благодать, якою Господь себе оточує і пригадує нам, що ми є частиною чогось більшого, ніж самі ми є.

І наостанок, по-третє, ми цілковито маємо поринути у богослужіння, які провадить наша церква для вірних, щоб ми могли досвідчити всю їхню повноту і багатство. Богослужіння в нашій Церкві вимагають повної залученості. Одні кажуть, що їм для цього потрібні книжки, інші скаржаться, що богослужіння тривають надто довго, ще інші – що богослужіння проводяться не тією мовою, якою вони хочуть, а ще інші нарікають, що літургії служаться у незручний для них час. Щоразу, коли о. Мирон приготувався до проповіді і писав статті для Вісника,

in his sermon, he kept at the forefront of his mind how truly special our Saint Joseph parish community was—we offered the full cycle of services on the weekends, Vespers, Matins, and Divine Liturgy; we offered ser-

vices in English, services in Ukrainian, and services in both English and Ukrainian. And, in his estimation, this was done naturally and easily. When we come to Church, we are to become one as the Body of Christ; we are to be drawn into the movements of the services, the singing of the services, and most importantly, the glimpse of heaven within the temporal context of our earthly existence. This is why praying services in their entirety is important; there are always lessons to be learned, and there are hymns, psalms, and prayers that we have in our own faith tradition that have the power to propel us toward the heavenly realm. All we need to do is avail ourselves to this and to open our hearts and souls to it.

And so we now ask ourselves, after reflecting on these things, *Where are we going?* Or perhaps, it's more appropriate to ask now, *Where do we go from here?* The vision and challenge Fr. Myron had for our parish community is for it to become a wellspring of divine inspiration and comfort for everyone. To be clear, it is not that our parish does not already have this, but we can work on developing perfecting these things. To go back to his Disneyland example, this does not happen by bringing foreign prayers, services, and practices into our Church; it happens by living our faith as it is already laid out for us, but participating in the services we already have, and by growing in our faith through dedicated catechesis and sharing our faith with others. He was consumed with our people—ethnic Ukrainians and Ukrainian-Greek Catholics—overcoming the inferiority complex we have developed over the centuries. It is important to maintain our cultural heritage—language, art, music, dance, cooking, family structure, etc.—and it is much more important to maintain the liturgical practices that our ours and not made-up or introduced from other denominations. This is because our identity resides within us, both as Christians and Ukrainians, and it is our responsibility to draw this from within and cherish who we are as we go out into the world.

We are at a crossroad in our parish community, a good kind of crossroad. We need to decide where we will go as a community—will we continue to grow, both physically in terms of membership, buildings, and setting up our church temple the way it should be set up; or do we rest on our laurels, ride the proverbial wave that we are on and allow the parish to exhaust itself twenty or thirty years from now, like a candle consumed by the flame? Fr. Myron strongly believed in our community, and he felt that we could meet these challenges and be an even stronger beacon of the Light of Christ, for he truly saw Saint Joseph Church as a shining example, not only for our own community, but for our Saint Nicholas Eparchy of Chicago, and also for our Ukrainian-Greek Catholic Church throughout the world. I, personally, am indebted to Fr. Myron for the great blessing of introducing me to our pastor, Fr. Mykola, and for inviting me to be a part of the Saint Joseph family, and I know that we can meet the challenges he put forth for us and continue to grow in love and faith of our Lord for generations and generations. May Fr. Myron's memory be everlasting, and may we continue the work he began tirelessly and whole-heartedly as we continue our earthly journeys in service to our Lord.

він не переставав захоплюватися нашою церквою св. Йосифа і нашою громадою, адже ми служимо повний цикл надільних і тижневих богослужень, Вечірні, Утрені і Божественні Літургії; ми служимо літургії англійською і українською мовами. Йому це здавалось природним і легким. Коли ми приходимо до церкви, ми маємо ставати одним Тілом Христовим; маємо повністю поєднати у все, що відбувається під час богослуження, у спів, і найважливіше, намагатися побачити хоч маленький промінчик неба на землі, поки ми тимчасово тут перебуваємо. Ось чому молитовні богослужіння у повні є такі важливі; ми можемо багато нового дізнатися, вивчити гімни, псалми і молитви, які є у нашій традиції, і які мають силу вести нас до Небесного Царства. Все що нам потрібно зробити – це скористатися цим і відкрити наші серця і душі для нього.

І зараз після роздумів над всім сказаним ми маємо запитати себе: куди ми йдемо? чи радше, більш доречним буде запитання: куди ми йдемо від тепер? Серед можливостей і викликів, які бачив о. Мирон для нашої парафіяльної спільноти, було стати джерелом божественного натхнення і комфорту для кожного. Я хочу, щоб мене правильно зрозуміли - я не кажу, що нашій парафії цього натхнення бракує, але ми можемо працювати над його удосконаленням. Повертаючись до прикладу Діснейленду, воно приходить не від запозичення чужих молитов, богослужень чи практик до нашої церкви, а від того, чи живемо ми тією вірою, яка нам дана, чи беремо участь у літургіях, які у нас є, чи зростаємо у вірі, вивчаючи катехизм нашої церкви і поширюючи нашу віру серед інших. О. Мирон був одержимий тим, щоб наші люди - етнічні українці і греко-католики - подолали комплекс меншовартості, який розвинули у собі протягом століть. Так, важливо зберегти нашу культурну спадщину - мову, мистецтво, танці, їжу, сімейні традиції і т.д., але більш важливо - підтримувати літургійні практики, які властиві нашій вірі, і не запозичувати готові від інших. Це відбувається тому, що наша ідентичність міститься в нас, українців і християн, а тому нашою відповідальністю є видобувати з нашого нутра і плекати нашу ідентичність у цілому світі.

Наша парафіяльна спільнота зараз є на роздоріжжі, у доброму сенсі слова. Ми маємо вирішити, куди наша громада йде, чи продовжимо далі зростати, у кількісному вимірі, як члени парафії, будувати будівлі, облаштовувати нашу церкву так як це має бути, чи будемо відпочивати на лаврах, користуючись хвилиною піднесення на якій ми зараз є, і дозволимо нашій парафії виснажити себе через 20 чи 30 років і згаснемо як свічка? о. Мирон дуже вірив у нашу громаду, і відчував, що вона може подолати ці виклики і стати навіть ще яскравішим маяком Христового Світла, адже він вважав, що церква св. Йосифа може служити блискучим прикладом не лише для нас самих, а й для Єпархії св. Миколая і для всієї української греко-католицької церкви у світі. Особисто я є в боргу перед о. Мироном і вдячний йому за те, що познайомив мене з парохом о. Миколою і запросив стати частиною великої родини св. Йосифа. Я впевнений, що ми подолаємо ті труднощі, про які він говорив, і продовжуватимемо зростати у вірі і любові до нашого Господа як і наші майбутні покоління. Нехай пам'ять про о. Мирона живе вічно, а ми продовжуймо його справу невтомно, з щирим серцем і в служінні Господу, ідучи своєю дорогою земного життя.

ЧИ ВАША ДИТИНА РОЗУМІЄ СЬОГОДНІШНЄ ЄВАНГЕЛІЄ?

ІДІТЬ ЗА ІСУСОМ

Одного дня, наш Господь Ісус Христос навчав своїх учнів, що ті, що хочуть слідувати за Ним, не можуть просто робити, що вони хочуть. Натомість, вони мають робити те, що каже їм Бог, навіть якщо це важко. Він розповів, що ті, що будуть чинити по волі Божій, будуть спасенні. Водночас Ісус нагадав учням, що навіть, якщо у них буде все, що вони хотіли, ніщо не може бути важливіше за їхню душу. Також, Він сказав їм, щоб вони не соромилися наслідувати Його, бо коли Він прийде знову, йому буде соромно за тих, хто встидався визнавати Його у земному житті. І тоді Він пообіцяв, що тільки деякі з його послідовників зможуть жити, щоб побачити Царство Боже, яке прийде у славі.

ЯК ВИ ГАДАЄТЕ?

1. Чи варто учням Христовим робити все, що вони хочуть? Що вони повинні робити натомість?
2. Чинити по волі Божій не є легко. Ісус робив так, як велів Йому Господь, коли вмирав на хресті. Чи було Йому легко?
3. Що станеться з тими людьми, які живуть і чинять по волі Божій?
4. Попросіть своїх батьків або хресних батьків розказати вам про те, коли і як вони чинили по волі Божій, навіть якщо їм було важко. Чи були вони щасливі, що зробили саме так?

DOES YOUR CHILD UNDERSTAND TODAY'S GOSPEL?

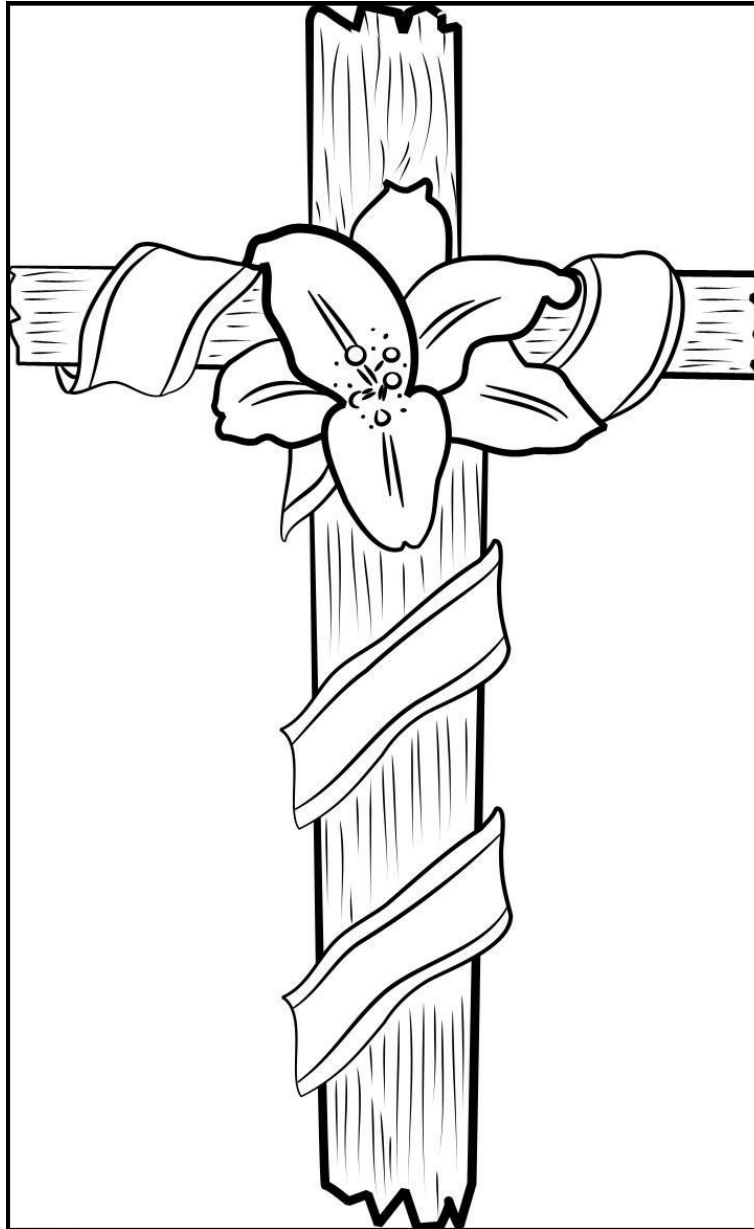
FOLLOW JESUS

One day, our Lord Jesus taught his followers that whoever wants to follow Him should not just do whatever they want to do. Instead, they should do what God wants them to, even if it is very hard. He said that those who do things God's way will be saved. He reminded His followers that, even if they got everything in the whole world, they would not

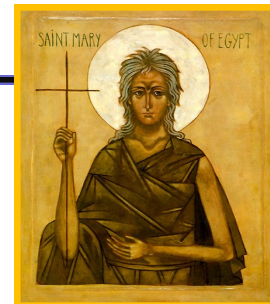
have anything as important as their souls. He also reminded them not to be ashamed to follow Him. He said that when He comes again, He will be ashamed of anyone who was ashamed of Him while they lived on Earth. Then He promised that some of his followers would live to see God's Kingdom come with power!

WHAT DO YOU THINK?

1. Should Jesus' followers do whatever they want to? What should they do instead?
2. Doing things God's way can be hard. Jesus was doing things God's way when He died on the cross. Was that easy to do?
3. What will happen to those who do things God's way?
4. Ask your parents or godparents to tell you about a time when they did things God's way even though it was hard. Were they glad that they did?

INTENTIONS

**SUN, MAR 31ST — VENERABLE JOHN CLIMACUS / 4TH SUNDAY OF THE GREAT FAST (G)
VENERATION OF THE HOLY CROSS / 3RD SUNDAY OF THE GREAT FAST (J)**

8:00 AM – For the sick and shut ins of the parish
9:30 am – Health for Nadiya; In memory of +Fr. Myron Panchuk
11:30 AM – Health for Dr. George Podlusky; In memory: +Erica, +Margaret, +Unsoon, +Marion

MON, APRIL 1ST — VENERABLE MARY OF EGYPT (G)

MARTYRS CHRYSANTHUS & DARIA (J)

6:30 PM – Pasia

TUES, APRIL 2ND — VENERABLE TITUS THE WONDERWORKER (G)

VENERABLE MARTYRS OF SABBAS (J)

6:30 PM – Akathist to the Passion of Christ

WED, APRIL 3RD — VENERABLE NICETAS OF MEDICIUS (G)

VENERABLE JAMES OF CATANIA (J)

9:00 AM – Presanctified Divine Liturgy
Health for Kucan, Allen, Noble and Greating Families; Nadiya, Oksana;
In memory: +Sofia (3yrs), In loving memory of Walter Brost (*Mary York*)

THUR, APRIL 4TH — VENERABLE JOSEPH THE HYMNOGRAPHER (G)

HIEROMARTYR BASIL OF ANCYRA (J)

6:30 PM – Akathist to the Passion of Christ

FRI, APRIL 5TH — MARTYRS THEODULUS & AGATHOPEDES (G)

VENERABLE MARTYR NICON (J)

6:30 PM – Presanctified Divine Liturgy

SAT, APRIL 6TH — REPOSE OF METHIDIUS (G)

VENERABLE ZACHARY (J)

9:00 AM – Special intention for the Panchuk & DiSanti Families, Olga Kykta, Health for Laura, Bohdan, Lyuba, Roman, Andriy;
In memory: +Walter Schweda (*Frances Schweda*); +Olya Pleszkewycz (*Bohdan Pleszkewycz*); +Orest, +o. Myron, +Natalia, +Elena, +Alexandra, +Nadia, +Myroslava, +Oleh, +Bohdan, +Natalia
5:00 PM – Vespers

**SUN, APRIL 7TH — VENERABLE GEORGE OF MITYLENE / ST MARY OF EGYPT (G)
ANNUNCIATION OF THE MOST HOLY THEOTOKOS / 4TH SUNDAY OF THE GREAT FAST (J)**

8:00 AM – Health & Blessings for Swytnyk Family
9:30 am – For the sick and shut ins of the parish
11:30 AM – Health for Dr. George Podlusky; In memory: +Erica, +Margaret, +Unsoon, +Marion

Venerable Mary of Egypt

Преподобна Марія
Сгипетська

CANDLES FOR MARCH 2019

Memorial Candles

*In memory of Anna Romanyuk
(*Mariya Romanyuk*)

* Heavenly 100 “*Nebesna sotnya*”

Perpetual Oil Lamp

* In loving memory of Douglas Goeters & Family (*Eleanor Goeters*)

Lady of Hoshiw Shrine

* Health & Birthday Blessings for Anna Hajduk (*Family*)

* Available

Mother of God Shrine

* In loving memory of Dackiw, Crowhurst, Barnas and Zubrycky Families (*L. Zubrycky*)

*In loving memory of Maria Hajduk (*Family*)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Available

* Available

Mother of God

* In loving memory of Zena Dankewycz (*Family*)

* In loving memory of Antoinette Kuropas (*V. Gojewycz*)

St. Joseph the Betrothed

*In loving memory of Anna (*M Kushnir Family*)

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Available

* Available

Our Lady of Protection

* In thanksgiving Marta Stadnyk

*Pray for health of Pryshlyak, Malaniy, Khudyk-Zozulya Families (*Maria Khavko*)

KEEP IN YOUR PRAYERS:

Paraskewa Duda, Lucille Maryniw,
Olga Kykta, John Masley, Sean Patterson, Florence Kozyra, Josephine Bereza,
Reed Meersman, Maria Lojuk, Anna Hajduk,
Paul Lawrin, Dr. George Podlusky,
Mrs. Stefania Dragan, Mrs. Marta Stadnyk, Fr. Leonard, Irena & John Skrypnyk,
Daanya Bego, Laura, Bohdan

ST. JOSEPH THE BETROTHED

invites you to join our Lenten Reflections "Journey to Pascha". The reflections will be in Ukrainian and English and will take place every Friday during the Great Fast after Presanctified Liturgy.

Topics for reflections:

April 4: Annunciation and our salvation

April 12: Mary of Egypt: Wandering the spiritual desert

ЦЕРКВА СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА

запрошує на Великопосні рефлексії "Подорож до Пасхи", які відбуватимуться щоп'ятниці впродовж Великого Посту після Літургії Ранішосвячених Дарів українською та англійською мовами

Теми для роздумів:

4 квітня: Благовіщення і наше спасіння

12 квітня: Марія Єгипетська: мандрівка духовною пустелею

КАТЕХИЗМ ДЛЯ ДОРОСЛИХ УКРАЇНСЬКОЮ

У церкві св. Йосифа Обручника ми провадимо цикл наук катехизму українською мовою для усіх охочих глибше пізнати Христову віру у своєму обряді. Запрошуємо вас щочетверга о 7 год. вечора до церкви.

САДОЧОК ANHELYATKO

will be having an Open House on Monday, April 15th, 2019 at 12 pm. We welcome you to observe a class in session and speak with and ask questions of our instructors! We will also be pre-registering children for the Fall 2019 session.

САДОЧОК «АНГЕЛЯТКО»

проводить день відкритих дверей у понеділок, 15 квітня 2019 р. о 12 год. по обіді.

Усіх зацікавлених запрошуємо відвідати наше заняття! Якщо бажаєте, після заняття можна буде зареєструвати вашу дитину.

WE WILL BE MAKING PYROHY...

Wednesday, April 3rd-6:00 PM in Church Kitchen! All are welcome to come and make this Ukrainian treat to help benefit our parish!

ГОТУЄМО ПИРОГИ...

У середу, 3-го квітня о 6:00 веч. в парафіяльній кухні! Приходьте і разом приготуємо цю смачну українську страву на підтримку парафії!

HERO CARDS

Put your shopping dollars to work for our Heroes. Every card you buy allows that company to give a donation to our fund. Example: Jewel and Mariano's will give \$4 for every \$100 purchased. You still get your \$100 to spend at the store for groceries and our Heroes also get \$4.

КАРТКИ ДЛЯ ГЕРОЇВ

Зробіть так, щоб ваші долари працювали для наших героїв. З кожної картки, яку ви купуєте, певна сума іде на наш Фонд Героїв. Як це працює? Наприклад, Jewel і Mariano's віддають нам \$4 з кожних \$100 закупів. Ви нічого не втрачаєте: купуєте продукти на \$100, а наш Фонд отримує \$4. Це вигідно всім.

SOROKOUSTY

is a Lenten service, during which memorial prayers are read for all who have fallen asleep in the Lord. If you would like our priests to pray for your deceased loved ones, please submit the last name and names on the envelopes which can be found at the entrance of the church. Sorokousty will be served every Saturday after the 9:00 am Divine Liturgy. Remember, praying for deceased relatives and friends is an obligation of every Christian.

СОРОКОУСТИ

це Великопосне богослужіння, під час якого читають поминальні молитви за всіх померлих. Якщо ви хочете, щоб священики молилися за ваших померлих рідних, просимо подати їхні імена. Конверти для імен ви можете знайти при вході до храму. Сорокоусти будуть служитися щосуботи після св. Літургії. Пам'ятайте, молитись за померлих родичів, близьких та знайомих є обов'язком кожного християнина.

EPARCHIAL NEWS

In order to better understand the Word of God, be up-to-date with religious life of UGCC and its laity the Eparchy of St. Nicholas encourages its faithful to use the following online information resources: newspaper "New Star" (<http://esnuc.org/new-star>), eparchial website (<http://esnuc.org/>), and also subscribe to the personal Facebook page of Bishop Benedict <http://facebook.com/benedict.Aleksiychuk.1>

ВІСТІ З ЄПАРХІЇ

Для кращого розуміння Слова Божого та ознайомленням з релігійним життям УГКЦ та її мирян Єпархія св. Миколая заохочує своїх вірних скористатися такими інформаційними інтернет ресурсами як газета "Нова Зоря" (<http://esnuc.org/new-star>), єпархіяльний сайт (<http://esnuc.org/>), а також підписатися на особисту сторінку Владика Венедикта у Facebook <http://facebook.com/benedict.Aleksiychuk.1>

THANK YOU FOR YOUR LAST SUNDAY COLLECTION

SUNDAY COLLECTION \$3,556.00- CAPITAL IMPROVEMENT \$10.00 - DEVELOPMENT FUND \$85.00 - UTILITIES \$55.00 - OTHER \$1,873.00
TOTAL \$5,579.00

БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ “УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ В БІЗНЕСІ”

запрошує на практичний СЕМІНАР З ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ (проводиться укр. мовою), що має на меті ознайомити слухачів з корисною і цікавою інформацією щодо пошуку кращої професійної роботи, кар'єри, започаткування власної справи чи/та продовження навчання в Америці.

7-го квітня о 2год. по полудню в залі церкви Св. Йосифа Обручника на вас чекатиме кілька годин продуктивної праці, теорія і практика з високопрофесійними і кваліфікованими наставниками. Захопіть свої ноутбуки!

Головний спікер семінару - Джон Френк, ментор малого бізнесу, SCORE, NFP

Генеральний спонсор-спікер - Людмила Любецька, Медичний навчальний центр

- KOTRA школа CDL

- East-West University

Також, на вас чекатиме смачна перекуска та вишуканий солодкий стіл від Монтроз Делі Зареєструватися можна на Eventbrite (пожертва \$5). За детальною інформацією звертайтеся на FB сторінку організації!

SAVE THE DATES....

A **second mission** is planned for our parish starting Sunday evening, April 14th at 6:00pm with Fr Raphael Strontsitsky, and it will continue April 15,16,17 with a morning and evening session. This mission will be in English with a summary in Ukrainian. More information will follow next week.

May 5th—Parish Sviachene tickets will be available next week -

Adults - \$35; Children 4 to13 - \$15; Children 4 & younger (sitting on the lap no chair) Free.

5 травня— квитки на парафіяльне Свячене можна буде купити наступного тижня. Вартість для дорослих - **\$35**; для дітей віком від 4 до 13 р. - **\$15**; для дітей до 4 років і молодших (на колінах, без окремого місця) - **безкоштовно**.

ВІДВІДИНИ ХВОРИХ

Просимо повідомити парафіяльних отців про потребу відвідин хворих у лікарнях чи вдома.

VISITATION OF THE SICK

Please contact our parish clergy when a family member requests a hospital or home visitation.

СТАНЬТЕ ЧЛЕНАМИ ПАРАФІЇ СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА!

Апликаційні форми для заповнення можна взяти в церковній канцелярії тел: 773 625 4805.

BECOME A MEMBER OF ST. JOSEPH THE BETROTHED CHURCH!

Parish membership forms are available at our church office, telephone number: 773 625 4805.

СВЯТІ ТАЙНИ - HOLY MYSTERIES (SACRAMENTS)

ХРЕЩЕННЯ - BAPTISM

Просимо заздалегідь звернутися до отця пароха при плануванні хрещення дитини.

Please contact the pastor in a timely manner when planning to baptize a child.

ВІНЧАННЯ - WEDDINGS

Молодята, які бажають повінчатися в нашій Парафії, зобов'язані пройти співбесіду з о. парохом та окрему підготовчу науку. Ласкаво просимо планувати своє вінчання завчасно.

When planning your wedding at our parish, please be advised that you need to meet with the pastor for a pre-nuptial investigation and also for a pre-Cana conference. Plan ahead of time.

ПОХОРОНИ - FUNERALS

Ласкаво просимо зателефонувати до парафіяльної канцелярії перед зустріччю з похоронним директором.

Please contact the parish office before making arrangements with the funeral director.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ - LITURGICAL SCHEDULE

ЩОНЕДІЛІ - SUNDAYS:

8:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

англійською/English

9:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

українською/Ukrainian

11:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

для молоді/Children's

У СВЯТА - HOLY DAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

6:30PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

НАДВЕЧІР'Я СВЯТ - EVE OF FEASTS:

6:30PM ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ З ЛІТІЄЮ/GREAT VESPERS, LITIA

ПІД ЧАС ТИЖНЯ - DURING THE WEEK:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

в каплиці/in the chapel

ЩОСУБОТИ - SATURDAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

в церкві/in church

OFFICE AND SERVICE HOURS

HOURS	OFFICE	DRIVE-UP
Monday	Closed	9 - 6
Tuesday	9 - 8	9 - 8
Wednesday	9 - 2	9 - 6
Thursday	9 - 2	9 - 6
Friday	9 - 8	9 - 8
Saturday	9 - 1	9 - 1
Sunday	9 - 1	9 - 1

OFFICE INFORMATION
5000 N. Cumberland Ave.
Chicago IL 60656
TEL 773.589.0077 FAX 773.589.0523

ВСІ ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ! FULL FINANCIAL SERVICES!

СТАНЬТЕ ЧЛЕНАМИ ФІНАНСОВОЇ УСТАНОВИ, ЯКА ПІДТРИМУЄ ВАШУ ПАРАФІЮ! BE A MEMBER OF THE FINANCIAL INSTITUTION THAT SUPPORTS YOUR PARISH!

Member-Owned • Federally Insured • Full Financial Services

Federally insured by NCUA

SELFRELIANCE.COM

phone: 708-547-5491

Muzyka & Son
Funeral Home and Cremation Services
SINCE 1915

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК - ПОСЛУГИ КРЕМАЦІЇ
FUNERAL HOME - CREMATION SERVICES

Служить громаді від 1915р. - Serving since 1915.
5776 W. Lawrence Ave Chicago, IL 60630
(773) 545-3800 - www.muzykafuneralhome.com

Михайло Музика, Директор - Michael Muzyka, Director

ЗАПРОШУЄМО ДО СПІВПРАЦІ!
847-621-3355

DVL EXPRESS

MK Electrical Services

910 W. Talcott Rd.
Park Ridge, IL 60068
773-865-8342

Мирослав Калинюк

St. Joseph Parishioner providing electrical services to Chicago for over 19 years!

Laura Golub
Attorney at Law

AUTO ACCIDENTS & DUI
WORKERS COMPENSATION

(847) 808 - 9500
www.lauragolub.com

REGENCY PLAZA
5050 N. Cumberland Ave

YOUR NEXT DOOR NEIGHBOR

FRUIT MARKET

100 E. Rand Rd., Arlington Hts, IL
Phone: 847-368-0238

2235 W Chicago Ave, Chicago, IL
Phone: 773-469-9825

LOCAL CDL HOME EVERYDAY

224 578 0782

DOLYNKA
UA-USA CONSULTING

5050 N. CUMBERLAND AVE., NORRIDGE, IL 60706.

Тел. 773-600-2727 WWW.DOLYNKA.COM

☑ ЗАПРОШЕННЯ В США ☑ ПРОДАЖ КВИТКІВ

ПОСИЛКИ В УКРАЇНУ

- Апостіль
- Довіреності
- Заяви
- Спадкові справи в Україні
- Оформлення та відновлення пенсій в Україні
- Переклади завірені печаткою АТА - Американської Асоціації Перекладачів

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ - LITURGICAL SCHEDULE

У НЕДІЛЮ - SUNDAYS:

8:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
англійською/ in English
9:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
українською/ in Ukrainian
11:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
для молоді/Children's

У СВЯТА - HOLY DAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
6:30PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

НАДВЕЧІР'Я СВЯТ - EVE OF FEASTS:

6:30PM ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ З ЛИТІЄЮ/GREAT VESPERS, LITIA

ПІД ЧАС ТИЖНЯ - DURING THE WEEK:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
в каплиці/in the chapel

У СУБОТУ - SATURDAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
в церкві/in church
5:00 PM ВЕЧІРНЯ/VESPERS

ВІДВІДИНИ ХВОРИХ

Просимо повідомити парафіяльних отців про потребу відвідин хворих у лікарнях чи вдома.

VISITATION OF THE SICK

Please contact our parish clergy when a family member requests a hospital or home visitation.

СТАНЬТЕ ЧЛЕНАМИ ПАРАФІЇ СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА!

Апликаційні форми для заповнення можна взяти в церковній канцелярії тел: 773 625 4805.

BECOME A MEMBER OF ST. JOSEPH THE BETROTHED CHURCH!

Parish membership forms are available at our church office, telephone number: 773 625 4805.